

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispartita

Dominicus

Francofurti, 1613

Amor Dei

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Amisio rerum.

Amisio significat perdere, & iacturam facere. Hebr. Abad. per amissus est. Inde Abadah perditio, amissio. Et nomen dicitur Ecclesie Christiane Abaddon, i. perdens, qui omnia perdit, & ad nihilum redigere studet. Græci ἀπολλύνω, & πωλύω. De Abaddone & Apollyone vide Apocal. 9. v. 11. De amissione autem hic occurrit.

SENTENTIAE PATRYM.

Peritiam perdere & nolens, potes domum, potes honores, potes carnem salutem: bonum vero quo verè bonus es, nec in amissione, nec inuitis amittis. Aug. de ver. dom.

Perire non percutit, quæ cum amore possessa sunt. Aug. 3. serm.

Magis consolatio in rerum amissione est, illa tempora in mentis dolore, quibus nos contigit, quas perdidimus, non habere, sed dum vnuquisque intuetur, quod aliquando illa non habere dolere temperet, quod amissit. Greg. lib. 3. Mor.

Magis dolere amittitur, qui quid sine amore possidet. Quæ respiciunt diligimus habita, grauius suspiramus ablata. Greg. 3. serm.

Quam minor in possessione commoditas, tanto minor in amissione dolor. Idem in ho.

Quam magis dolere amittitur, quæ cum magno amore habentur, etiam carendo dolemus, quæ minus possidendo diliguntur. Idem in mo. bono.

POETICAE SENTENTIAE.

Iacob. Billius Antholog. sacra.

Qui bona, quæ patriam, qui pignora, quæq; sedales pro Christo metus lingue, pone metum.

Quicquid enim in mundo pro Christo liqueris, illud in summo inuenies auctore ipse Deo.

In quodam meretricis lericum, i. i. q. q. q. q. Dum spernit, famulos seruet, ut ipsa Des.

Quicquid perdidit, recipit cum sanore rursus, semper enim reddit, quæ capit, aucta Deo.

Idem.

Hinc in possideas, qui possidet omnia, cura Si rursus possideat, pectus se ante tuum.

Hinc si possideris tantum possideris, & quam Diues eris, quam fors laeta sit, ut a tua est!

Equid enim sancte optat ut periturus, quod ille Non habet Christum pectore quisquis habet?

De part. se tibi sit Christum, cenjurg, beatus, Præter eum nullas exere manus opes.

Idem.

Omne bonum mundo concretum, & tempore partum. Quicquid, amittit conditione potest.

Et quamvis damni vigilanter cura resistit, Sage tamen proprius disspolatur homo.

De bona, que serè bona sunt, nec sine teneant, Semper habet Christum, qui quis habere cupit.

De quo serre potest Christo submixta solentia, In quo per se ista omnia vincit amor.

Philosophicæ Sententiæ. Illi perdit, qui se habet. Circumspice ista, quæ nos agunt in infatigabilem, quæ cum plurimis lacrymis amittimus: sciens enim non dicitur in his molestum esse, sed opinionem damni pecunia minorem habebis, in tempore & molestiam, gratiam minorem, nempe & in illa molestia minorem habebis. Sen. 8. ep. Stoicæ.

Illud est, æquo animo perdere quod periturum est. epist. 99. consolations continet in morte filiorum & amicorum.

Amisiam perdidisti, & illam, quæ multos habet, perdidisti, fortassis illa perderet. O te felicem, si cum illa auaritiâ perdidisti!

Peritiam perdidisti: antequam tu haberes, alius perdidit. Oculi perdidisti: quam multis cupiditatibus vita incisa est! Liberos autem perdidisti, qui mortem mortalium desert. Periturum periturum, educandos tibi illos fortuna mandauerat: recepit illos, non perdidisti. Seneca de remed. Fortuitorum.

Peritiam perdidisti, habet & nox suas voluptates, nō intelligis pariter de innocentie cecitate, huic oculi adulterium monstrant, huic oculum, huic domum, quam concupisceret, huic urbem. Iracundia vitiorum sunt, duces scelus, ibidem.

Peritiam perdidisti, omnia perdidisti, sed cum omnibus perire potuisti. Cogit quod perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Vxorem bonam amisisti, vtrum iuuenas bonam, an feceras. Si iuuenas, habere posse aliam ex hoc intelligas. Si feceras, bene tibi spera res perit, saluus est artifex. Ibidem.

Amicum perdidisti. Si vnicum, erubescere. Quid in tanta tempestate ad vnam anchoram stabas? Alium quære, & cum eum quæras, vbi inuenias, quære inter liberales artes, inter certa & honesta officia: quære in laboribus: ad mensam res ista non quæritur. Ibidem.

Multa tibi possum offendere, quæ acquisita acceptaque libertatem nobis extorserunt. Nos essemus nostri, si ista nostra non essent. Seneca in epist.

Idagamus, vt iucunda nobis amissorum fiat recordatio. Nemo libenter ad id redit, quod sine tormento cogitaturus non est. Ibidem.

Nullius rei amissio facilius est, quam quæ desiderari amissa non potest. Ibidem.

Stilpon capta patria amissis liberis, amissa vxore, cum ex incendio publico solas, & tamen beatus exiret, interroganti Demetrio, nunquid omnia perdidisti? respondit, nihil, inquit, perdidisti: omnia mea mecum sunt, iustitia, virtus, prudentia. Nihil bonum putare potuit, quod eripi posset. Ibidem.

Aspicere potes, quod possis perdere: dimissum, quod nescitur, non amittitur. Homo toties moritur, quoties amittit suos. Seneca in proverb.

EXEMPLVM PROFANVM.

Bias omnibus amissis: Omnia, inquit, mea bona mecum porto. Pectore enim illa gestabat, non humeris, nec oculis videnda, sed animo æstimanda, quæ domicilii mentis inclusa, nec mortalium, nec Deorum manibus labefactari queant. Val. Max. lib. 7.

Amor Dei.

DEFINITIO. ET ETYMOL.

AMOR DEI. Græce φιλία, dicitur, qui charitas & pietas erga Deum esse videtur. De qua vide infra Charitas.

Amor Dei est rectissima animi affectio, qua diligitur Deus propter se, & proximus propter Deum. Secundum D. Augustin. de doctrina Christ.

Amor est genus, charitas species: amor ad omnia pertinet, charitas tantum ad homines.

Amorem, Hebræi Oheb dicunt, à verbo Abah. amauit, dilexit, quod cognitionem habet cum Abah, voluit & Iabab, appetiuit: quod enim amamus, volumus & appetimus.

SENTENTIAE BIBLICAE.

Audi Israel: Dominus Deus noster, Deus vnus est. Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota fortitudine tua. Deut. 6.

Quærite Dominum & virtutem eius, quærite faciem eius semper. i. Paralip. 16.

Diligentibus Deum, omnia cooperantur in bonum. Ad Romanos 8.

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota anima tua, & in tota mente tua. Hoc est maximum & primum mandatum. Secundum autem simile est huic, Diliges proximum tuum sicut teipsum. In his duobus mandatis vniuersa lex pendet & Propheta. Matth. 22.

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex omnibus viribus tuis, & ex omni mente tua, & proximum tuum sicut teipsum. Luc. 10.

Ambulate in dilectione, sicut & Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam Deo, in odorem suauitatis. Ad Ephesios 5. cap.

Nos ergo diligamus Deum, quoniam ipse prior dilexit nos. i. Ioannis 4.

Qui diligit Deum, exorabit pro peccatis, & abstinebit se ab illis, & in die orationis exaudietur. Syrach. 3. cap.

Dilige Deum, qui fecit te & ministros eius nō derelinquas. Idem 7.

Oculi Domini in diligentes se. Idem 34.

Misericors sum tuis, qui diligunt me, & custodiunt præcepta mea. Exod. 20.

Quid Dominus Deus tuus petit à te, quam vt timeas eum, & ambules in viis eius, & diligas eum? Deut. cap. 10.

Diligite Dominum omnes sancti eius: Quoniam non est inopia timentibus eum. David. 1. sal. 30.

Remittuntur ei peccata multa, quia dilexit multum. Luc. 7.

Si quis diligit Deum, hic cognitus est ab eo. i. Cor. 8.

Si quis non amat Dominum Iesum Christum, Anathema sit: Maranatha. Ibid. 10.

Qui diligit Dominum, odite malum: custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatorum liberabit eos. Amos 5.

In Christo Iesu neque circumcisio aliquid valet, neque præputium:

putum: sed fides, quæ per charitatem operatur, Paul. ad Galat. 5.

Libertatem vocati estis fratres: tantum ne libertatem in occasione detis carnis: sed per charitatem spiritus seruite invicem. Omnis enim lex in vno sermone impletur: Diliges proximum tuum, sicut teipsum. Fructus spiritus est charitas, gaudium, pax, patientia, benignitas. *Ibid.*

Si linguis hominum loquar & angelorum, charitatem autem non habeam factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tinniens. Et si habuero prophetiam, & nouerim mysteria omnia, & si omnem scientiam habuero, omnemque fidem, ita vt montes transferam, charitatem autem non habuero, nihil sum. Et si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas, & si tradidero corpus meum, ita vt ardeam, charitatem autem non habuero, nihil mihi prodest. Charitas patiens est, benigna est. Charitas non æmulatur, non agit perperam, non inflatur, non est ambitiosa, non se querit quæ sua sunt, non irritatur, non cogitat malum: non gaudet super iniquitate, congaudet autem veritati: omnia suffert, omnia credit, omnia sperat, omnia sustinet. Charitas nunquam cessat: siue prophetiæ euacuabuntur, siue lingue cessabunt, siue scientia destruetur. Manet nunc fides, spes, charitas, tria hæc: maior autem horum est charitas. *1. ad Cor. 13.*

Sectamini charitatem, & mulamini spiritualia. *Ibid. c. 14.*
Induite ergo vos, sicut electi Dei, sancti, & dilecti, viscera misericordie, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam: supportantes invicem, & donantes vobismetipsis, si quis aduersus aliquem habet querelam: sicut & Dominus donauit vobis, ita & vos. Super omnia autem hæc, charitatem habere, quod est vinculum perfectionis. *Idem ad Coloss. 3. cap.*

SENTENTIÆ PATRVM

Nihil pretiosius Deo, virtute dilectionis: Nihil desiderabilius Diabolo, extinctione charitatis. *D. August.*

Qui diligit Deum, & eius mandata custodit, in illius cor Domini venit, & mansionem facit. *D. Gregorius.*

Ex tota mente tua dilige Deum, vt in omnibus actibus tuis placeas illi. Deus enim non tantum vult verbis diligi, sed corde puro, & operibus iustis. Magis ergo omnibus diligamus Deum, qui & nos & parentes nostros propriis manibus finxit: & cuncta nobis bona, quæ erga nos geruntur quotidie, eius beneficiis adscribamus. *Basilus Magnus.*

Christi diligendus est supra parentes. Quia non bonis tribuunt parentes ea, quæ Christus. *Idem.*

Quum nobis Deus magna beneficia præstat, nihil exigit à nobis, nisi vt diligamus eum, & templa nostra ei seruiamus, vt ille semper in nobis habitet, & nos in illo permaneamus. *Idem.*

Dilectio Dei morti comparatur dicente Salomone, Valida est, vt mors, dilectio Dei: Sicut mors violenter separat animas à corpore: ita dilectio Dei violenter segregat hominem à mundano & carnali amore. *Idem.*

Qui Dei præcepta contemnit, Deum non diligit. Neque enim regem diligimus, si odio eius leges habemus. *Ibidem.*

Minus quam inter duos dilectio Dei esse non potest. Et dum rem amore concupiscimus temporalem, amittimus veram Dei dilectionem. *Idem.*

Deus dilectio est, & qui manet in dilectione, in Deo manet, & Deus in eo. Cum Deo autem non possunt manere, qui esse in ecclesia Dei vnanimes noluerunt. *Cyprianus.*

Stultum est, aliquid amare plus quam Deum. Mentem enim quam repleuerit memoria Dei, maligno in ea non dabitur locus. *Clemens.*

Si quis dilexerit Deum, illius mens non erit in terra, sed semper superiora petet. Desiderabit enim quæ amauit: inde ducitur, inde illuminatur, inde reficitur, tanquam de dulcissimo fonte. *Effrem.*

Duas ciuitates, duo faciunt amores: Hierusalem facit amor Dei: Babyloniam facit amor sæculi. Interrogat igitur se vnusquisque quid amet, & inueniet vbi sit ciuis. *August. super I. sal. 64.*

Ama amorem illius, qui amore tuo descendit in veterum virginis, & ibi amorem suum amor tuo copulatur, humiliando se, sublimando te, coniungendo lumen suæ eternitatis limo tuæ mortalitatis. *Augustinus de catechizandis rudibus.*

Conitans & perfectus debet esse amor noster, vt si necesse fuerit, amore illius moriamur, qui amore nostri placide ac benigne mori dignatus est. *Ibidem.*

Minus Domine te amat, qui aliquid tecum amat, quod propter te non amat. *August. libro confessionum.*

Ad Deum qui vbique prærens est, vbique totus est, non pedibus licet ire, sed moribus. Mores autem nostri non ex eo, quod quisque nouit, sed ex eo, quod diligit, diiudicari solent: nec faciunt bonos vel malos mores, nisi boni vel mali sint amores. *Augustinus epistola ad Macedonianum.*

Si voluntatem Dei quisque nosse desiderat, fiat amicus Deo. Quia si voluntatem hominis nosse quisque vellet, cui amicus non esset, omnes eius impudentiam deriderent: non autem quisque efficitur amicus Dei, nisi purgatissimis moribus. *Aug. contra Manicheos lib. 1.*

Modus diligendi Deum est, vt diligatur quantum potest diligi:

& quanto plus diligitur, tanto est dilectio melior. *Augustinus in libris Eccles.*

Non dubitat etiam Plato hoc esse philosophari, scilicet Deum amare. *Aug. lib. 8. de ciuitate Dei.*

Qui diligit Deum, non potest contemnere præcipientem, qui diligit proximum: & qui sanctæ ac spiritaliter dilexit proximum, in eo diligit, nisi Deum? *Aug. super illud, Hoc mandatum est vobis, ut diligatis Deum, qui diligit Deum.*

Felix conscientia illa & beata virginitas, in cuius corde, præsertim morem Christi, qui est sapientia, castitas, patientia, iustitia, pietas, terque virtutes, nullus alius versatur amor: nec ad recordationem hominis aliquando suspirat: nec videre desiderat, quod cum vultu nolit dimittere. *Hieron. in epist. ad Demetriadem.*

Qui amicitias petiit lesu, multorum libi sciat esse inimicitias. lerandas. Nam cum anima verbo Dei se sociauerit, dubitare non potest, statim se inimicos habituram, & eos, quos ante habuit amicos, in aduersarios esse vertendos. *Hieron. super Iosue homil.*

Cui potio Deus est, nihil debet curare nisi Deum, ne aliter in pedatur necessitatis munere. Quod enim ad alia officia conuertitur hoc religionis cultui, atque huic nostro officio deceptur. Hæc enim vera est factio fugæ, abdicatio domesticorum, & quæ alienatio charitatorum, vt suis se abneget, qui seruit Deo. *Ambrosius de fug. sæculi.*

Solent nonnulli in prosperis Deum diligere, in aduersis autem flagellantem minus amare. *Greg. lib. 2. Moralium.*

Tunc plenus in Dei dilectione proficimus, cum in eius dilectionis gremio prius proximi charitatem iactauerim. *Greg. 1. c. 1.*

Amanus Deum dilatio imponitur, vt ex dilato amoris desiderio meritum retributionis augetur. *Greg. 1. c. 1. Moralium.*

Certe iam monumentum vacuum videriam, iam sublatum, si non nuntiauerat. Quid est, quod se iterum inclinat: iterum vult desiderat? Sed amans semel adspexisse non sufficit, quia visus intentionem multiplicat inquisitionis. *Greg. in homil. Mariae, ad monumentum.*

Mulier quid ploras? quem queris interrogatur causa doloris, augetur desiderium querentis: quatenus cum nominem quereret, in amore eius ardentius zelaret. *Greg. in homil. Mariae, ad monumentum.*

In quantum quisque amat: in tantum ad ingressum regni peruenit. In quantum vero amare negligit, in tantum ingressus regni peruenit. *Greg. super Ecce haec.*

Dilexit nos Deus dulciter, sapienter, fortiter. Dulciter ne nocerem, quod carnem induit. Sapienter, quia culpam cauit: Fortiter, quia mortem sustinuit. Dilice ergo Christiane Christo, quem modum diligas Christum. Dilice amare dulciter, ne illiciter propter ter, ne decepti fortiter, ne compressi deficiamus. *Bernard. super I. Ierem. 20.*

Toto corde, tota anima, tota virtute diligere, est omnino blanditur de carne propria vel aliena, sacrosanctæ carnis Christi non postponere. *Idem.*

Magnus amor, si ad futurum recurrat principium, si sine eo reddatur, si refusus suo fontem semper ex cofumant, unde iugiter. *Idem.*

Sapientia est Deus & vult amari non solum dulciter, sed & enter, alioquin facillimè zelo tuo spiritus illudet erroris, si sic negligas. Non enim habet callidus hostis machinamentum est eius ad tollendam de corde dilectionem, quam si effecere possit, in ea incautus, & non cum ratione ambuletur. *Bernard. super I. Ierem. 20.*

Otiugum sancti amoris, quam dulciter capis, gloriosè la suaute premis, delectanter oneras, fortiter frangis, prudenter dis, O felix amor, ex quo oritur strenuitas morum, puritas animi, subtilitas intellectuum, desideriorum sanctitas, operum virtus, virtutum fecunditas, meritorum dignitas, præmiorum largitas. *Bernard. in tract. de diligendo Deum.*

Prior Deus dilexit nos, tantus, tantum, & gratis tantillo. *Idem.*

Vultis à me audire, quare, & quo modo diligendus est Deo? Et ego dico, quod causa diligendi Deum Deus est: modus diligendi diligere. Ob duplicem causam dico Deum propter se diligendum, vel quia nihil iustus, vel quia nil fructuosus dilige pro. *Idem.*

Ama ergo, o homo, Deum. Ama totus, vt possis omnia fructu re vincere, & delere peccata: Teneat militæ, delicatè conseruare amore solo de cunctis criminibus reportare victoriam, *Paro. uevna super illud, Diliges Dominum Deum tuum. Et c.*

Multum quidem vexat hominem, cum relinquatur amore pro di, multo amplius tamen cruciat, cum calcatur amor sui. Vnde in super omnia transigit & penetrat cor hominis, & excipit fiderium altibus amor Dei, vnde est illa vox: Fulcite me fluctuante me malis, quia amore languo. *Beda sup. Can.*

Qui vult veram dilectionem prægustare, Christum diligit: ter amare: quia Christus amor est. *Basilus in Hexaemeron.*

Theaurus indeficiens est amor diuinus: quem qui habet, est: quo quicunque caret, pauper est. *Idem.*

Vnguentum suauæ & optimum est amor summus boni, qui mentis sanatus, & cordis oculi illuminantur. *Idem.*

Non ex toto corde, & ex tota anima, & ex tota virtute dili-

gimus non relinquitur. Non enim intrat diabolus, cum Deo

concordat. Diabolus enim vacantem desiderat.

Sed ubi Deum reperit, sub magna confusione

ambulat. Illa cum aliquo liquore plena sunt, superuenientium

non capiunt. Ita nos diuina charitas si totos replet, non

admittit introitum. *Cassiod. sup. I. sal. 41.*

Amorem & Dei amorem, hæc est differentia: quia amor mun-

dus dulcis esse videtur, sed finem amarum habet: Amor

vero ab amaritudine incipit, sed vltima eius, dulcedine plena

est. *de Ara. lib. 1.*

Amor & Dei pariter in vno corde habitare non possunt:

quomodo oculi pariter & cælum & terram nequaquam

capit. *Cyprianus de duodecim abusivis.*

POETICAE SENTENTIAE.

Homerus.

ἔστι δὲ τοῦ ἀγαπᾶν ἑκάστην τὴν ἐξ ἑαυτοῦ ἀρετὴν.

Qui Deum pariter ab his vult exaudiri.

Pythagoras in aures carminibus, & Stephanus Niger

in expositione.

Μακάριος ὁ πρὸς τὸν Θεὸν ὡς ὡς ὁ ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, ἰδ. est.

Non enim immortales Deos, nisi sese habent, legitime cole-

re. Si autem vitam rerum cultu, id est, religione, sumptis exor-

tuat, et enim sic maximo ingenio summam doctrinam prædixit,

quod sit fundamentum esse Deorum Generationem. Nā

quod si nos ipsi a Deo immortali ortum duximus, nulli pro-

biti labium, quia nos ipsi a Deo immortali gratias in-

teritum cum nihil sit, quod a nobis Deo immortalis gratias in-

teritum præstari possit, quam si nos gratos esse ostendamus, no-

neque enim cum gratitudinem suo deum religionis cultu illi signi-

ficamus: recte Pythagoras nos omnium primum Deos esse co-

lunt, id est, si se habet legitime faciendum admonuit. Vide

commentariis loca Nigram.

EXEMPLA SACRA.

Obituum diem supremum, hoc postremum præceptum re-

gunt. Tantum confortamini, & estote solliciti: vt cuncta hodi-

erna scripta sunt in volumine legis, & hoc diligentiissime præca-

uerit diligatis Dominum Deum vestrum. *Ies. 23.*

Corde de Dauid, quod de omni corde laudauerit Deum, & di-

xit eum: quod fecerit eum. *Ecc. 1. 47.*

Deus respondit: Domine, tu fecis, quia amo te. *Ioh. 21.*

Quis nos separabit à charitate Christi? *Rom. 8.*

Amor exitum ait vltimum, propter Christum. *Phil. 3.*

Appellat Ægyptum feram, quæ exorientem adoret Caniculam,

quæ si bruta quoque animalia pietatem colere, Deos venerari

comperit habemus: nonne hominem rationis ac consilii partici-

paret: nonnulla sequi pietatis ac religionis vestigia, non a-

Deum & colere, sed Scythas ac Galatas imitari: apud quos, vt

dicuntur, nulla fit Deorum mentio: nulla de diuinis rebus hi-

storia memoratur. *Origenes.*

Amor Proximi.

DEFINITIO.

AMOR PROXIMI, Græcè λέγεται ἀγάπη, idem videtur esse cum

charitate, quæ proximum diligere iubetur.

SENTENTIAE BIBLICAE.

Amorem non contritabis, neque affliges eum. Viduæ & pupil-

lorum nocebitis. Si leseritis eos, vociferabuntur ad me, & ego au-

diu amorem eorum, & indignabitur furor meus, percutiamque

illos. Et erunt vxores vestrae viduæ, & filii vestri pupilli. *Exod.*

23.

Non occurreris boui inimici tui aut asino erranti, reduc eum. Si

conuersum odieris te iacere sub onere, non pertransibis, sed

reducas eum. Peregrino molestus non eris. *Exod. 23.*

Non decipiet vnusquisque proximum suum. Non facies calumnia

in motu tuo, nec vi opprimes eum. Non morabitur opus merce-

darum apud te vsque mane. Non maledices sardo: nec coram ca-

teris offedicalum: sed timebis Dominum Deum tuum. Non

ruminator nec fulturo in populo. Non stabis contra sanguinem

peccati tui. Nolite facere iniquum aliquid in iudicio, in regula, in

mensura. Statera iusta, & æqua sint pondera, iustus mo-

do loqueris contra proximum tuum falsum testimonium. Non

commissis vxorem proximi tui, non domum, non agrum, non ser-

per est & ex eo sustentat animam suam. Ne clamet contrite ad Do-

minum: & reputetur tibi in peccatum. *Deut. 24.*

Maledictus qui clam percuterit proximum suum, & dicet omnis

populus, Amen. *Deut. 27.*

Quod ab alio oderis fieri tibi, vide ne tu aliquando alteri facias.

Tob. 4.

Non facias violentiam pauperi, quia pauper est, neque conteras

egenum in porta, quia iudicabit Dominus causam eius, & configet

eos, qui confixerunt animam eius. *Prou. 22.*

Non desis plorantibus in consolatione, & cum lugentibus ambu-

la. Non te pigeat visitare infirmum: ex his enim in dilectione firma-

beris. *Ecc. 17.*

Audistis, quia dictum est: Diliges proximum tuum, & odio ha-

beris inimicum tuum. Ego autem dico vobis, Diligite inimicos ve-

stros: Benefacite his, qui oderunt vos, & orate pro persequentibus

& calumniantibus vos, vt sitis sicut patris vestri, qui in cælis est: qui

oriri facit solem suum super bonos & malos, & pluit super iustos &

iniustos. *Matth. 5.*

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota ani-

ma tua, & in tota mente tua. Hoc est maximum & primum man-

datum. Secundum autem simile est huic: diliges proximum tuum

sicut teipsum. In his duobus mandatis vniuersa lex pendet & Pro-

pheta. *Matth. 22.*

In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis: & adiicitur vo-

bis. *Matth. 23.*

Qui habet duas tunicas, det non habenti: & qui habet escas, simi-

liter faciat. *Luc. 3.*

Diligite inimicos vestros: Benefacite his, qui vos oderunt. Be-

nefacite & mutuum date, nihil inde sperantes: & erit merces ves-

tra multa, & eritis filii altissimi. Quia ipse benignus est super ingra-

tos & malos. Dimittite, & dimittetur vobis. Date, & dabitur vobis.

Luc. 6.

Mandatum nouum do vobis, vt diligatis vos inuicem, sicut dile-

xi vos. *Ioh. 13. in euang.*

Hoc est præceptum meum, vt diligatis inuicem sicut dilexi. Hoc

mando vobis, vt diligatis inuicem. *Ioh. 15.*

Nulli malum pro malo reddentes, & infra, Scriptum est enim,

Mihi vindictam, & ego retribuam, dicit Dominus. Sed si euerit

inimicus tuus, cibillum: si iurauerit, potum da illi. *Paul. ad Roma-*

nos 12.

Qui enim diligit proximum, legem implet. Nam, non adule-

rabis, non occides, non iuraberis, non falsum testimonium dices,

non concupisces, & si, quod est aliud mandatum, in hoc verbo in-

stauratur. Diliges proximum tuum sicut teipsum. Dilectio proximi

malum non operatur. Plenitudo ergo legis, est dilectio. *Idem ad*

Rom. cap. 13.

Charitas vero edificat. *Paul. ad Cor. 5.*

Omnis enim lex in vno sermone impletur, diliges proximum

tuum sicut teipsum. *Paul. ad Gal. 5.*

Alter alterius onera portate, & sic adimplebitis legem Christi.

Paul. ad Gal. 6.

Super omnia autem hæc, charitatem habete, quod est vinculum

perfectiōnis. *Paul. ad Col. 3.*

Charitas fraternitatis maneat in vobis, & hospitalitatem nolite

obliuisci. *Idem ad Hebr. 13.*

Ante omnia autem motuam in vobismet ipsis charitatem conti-

nuam habentes: quia charitas operiet multitudinem peccatorum.

Petrus Apostolus prima cap. 4.

Qui dicit se in luce esse, & fratrem suum odit, in tenebris est usque

adhuc. Qui diligit fratrem suum, in lumine manet, & scandalum in

eo non est. Qui autem odit fratrem suum, in tenebris est, & in tene-

bris ambulat, & nescit quo eat: quia tenebræ obcaecauerunt oculos

eius. *Iohannes Apost. 1. c. 2.*

Qui non diligit, manet in morte. Omnis qui odit fratrem suum,

homicida est: & scitis, quoniam omnis homicida non habet vitam

æternam in se manentem. *Iohannis 1. c. 3.*

Filioli mei, non diligamus verbo neque lingua, sed opere & veritate. *Ibidem.*

Diligamus nos inuicem, quia charitas ex Deo est. Si quis dixerit,

quoniam diligo Deum, & fratrem suum oderit: mendax est, & in eo

non est veritas. *Iohannis Apost. 1. c. 4.*

Hoc mandatum habemus a Deo, vt qui diligit Deum, diligit &

fratrem suum. Qui autem non diligit fratrem suum, quem videt:

Deum, quem non videt, quomodo potest diligere? Qui non dili-

git, manet in morte. Omnis, qui odit fratrem, homicida est: & scitis,

quoniam omnis homicida non habet vitam æternam in se manen-

tem. *Ibidem.*

In hoc cognoscent omnes, quod mei discipuli estis, si inuicem

vos dilexeritis. *Iohannis 13. in Euangelio.*

In fraternitatis amore, simplici corde inuicem diligite attentius.

1. Petr. 1.

Ambulate in dilectione, sicut & Christus dilexit nos, & tradidit

semetipsum pro nobis, oblationem & hostiam Deo, in odorem tua-

uitatis. *ad Ephesios 5.*

Omnitemporè diligit, qui amicus est: & frater in angustiis com-

probatur. *Prou. 17.*